

EGYETEM

A válság olyan, mint egy térden lövés

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2015.11.03. 07:42

Szerző: **Tóth Marcell**

Egyre gyorsabbak a válságok, de a bizalom ugyanolyan lassan áll a helyre – sok más mellett ez is tanulsága volt a válságokról rendezett kerekasztal-beszélgetésnek a GTK-n.

„A gazdálkodás tudománya az ember szempontjából háromféle, mint: idővel, egészséggel és pénzzel való gazdálkodás” – idézte Széchenyit a moderátor, s habár a Takarékoság Hete sorozat előterében a pénzzel való spórolás áll, az időt sem ártott jól beosztani a hat vendég okán.

A házasságkötések számában is látszik a válság

„Nagyobb mértékben visszaestek az agrárarak, mint az ipariak, a házasságkötések száma csökkent, elsősorban vidéken. A kivándorlási hajlam azonban csak a válságig nőtt, utána hirtelen nullára csökkent” – mondta *Sándor György*, a Központi Statisztikai Hivatal elnöki tanácsadója, aki a kerekasztal-beszélgetést felvezető előadásában az 1929-es gazdasági világválság magyarországi hatásairól beszélt. S miért csökkent hirtelen a kivándorlás, amely az Egyesült Államokba irányult? A válasz egyszerű, az USA lezárta a határait, mert elsősorban a saját problémáit akarta megoldani, s nem másokét.

FRIS

Napjainkban is vannak nehézségek, de nem teljesen ugyanolyanok. „Magyarország népessége csökken, elöregedik, a szülőképes nőkből drasztikusan kevés van. 1999 és 2006 között a házasságkötések száma is negatív tendenciát mutatott, ez 2007 és 2010 között felgyorsult, összefüggésben előbb a megszorításokkal, majd a begyűrűző gazdasági válsággal, csak ezt követően stabilizálódott, sőt szerény mértékben nőtt is” – mutatott rá a KSH munkatársa, aki szerint ma a változó formájú instabil kapcsolatok a jellemzőek, a gyermekvállalási szándékok hatvan százaléka pedig soha nem valósul meg.

A háztartások jövedelme a válság alatt visszaesett, azóta kicsit növekedett, de a lakosság 76 százaléka nem tudna finanszírozni egy 66 ezer forintosnál nagyobb kiadást. „Hiába nő a háztartások megtakarítása, ha ezek nagyobb részét a korábban felvett hitelek törlesztésére fordítják.”

„Sok emberrel találkoztunk, s azt tapasztaltuk, hogy 30-40 százalékkal nőtt a segítségkérők aránya” – mondta *Hári Tibor*, a Baptista Szeretetszolgálat munkatársa. Az adakozó emberek száma azonos maradt, viszont az adományok mértéke csökkent, pénz helyett is inkább tárgyakat küldtek.

A bizalmi válság a gazdaságinál is hosszabb

„Elképesztően gyors sebességűek lettek a válságok” – vélekedett *Kovács Árpád*, a Költségvetési Tanács elnöke, az SZTE Gazdaságtudományi Kar professzora. Álláspontját két anekdotával támasztotta alá, az első 1996-ba repített vissza, amikor egy repülőúton tárgyaltak arról *Medgyessy Péter* pénzügyminiszterrel, hogy mikor fog hazánkba begyűrűzni az akkori ázsiai válság. Másfél-két hónapot tippeltek, tíz nap lett belőle. 12 évvel később *Bajnai Gordon* nyilatkozta azt a televízióban, hogy egy hetünk van felkészülni a válságra. Ez utóbbi valójában csak egy éjszakányi idő volt.

A 2008-as válság pénzügyiként indult, majd azzal, hogy az állam besegített a bankoknak, adósságválsággá vált. Az ezt követő GDP csökkenést már megérezte a lakosság, kialakult a gazdasági válság, amely bizalmi válsággá alakult – mutatta be álláspontját *Szapáry György*, a Magyar Nemzeti Bank volt alelnöke, hazánk egykori washingtoni nagykövete. Úgy gondolja, Németország, Nagy-Britannia már rég kilábalhatott volna a bajból, de az emberek továbbra sem költik a pénzt, nem bíznak kormányaikban.

Kovács Levente, a Bankszövetség főtitkára megerősítette Szapáry szavait, mind az 1929-es válság, mind a 2008-as alatt kialakult az említett árnyékhatás. Szerinte ez a politikai válsággal függ össze, amely miatt nő a bizalmi válság is. „A bankokra a bűnbak szerepét bízzák, s ezért a politikusok túlszabályozzák a rendszert, így az innovációt, s ezzel a gazdaságban történő aktív

szerepvállalást akadályozzák” – magyarázta.

Nincs pénzügyi kultúránk

Minden generáció kitermeli a maga idiótáit húsz-harminc-negyven évente” – vette át a szót, s vitte el a „show-t” *Krisán László*, a KAVOSZ Vállalkozásfejlesztési Zrt. Vezérigazgatója. „A vállalkozókat térden lövésként érte a válság, 2008-ban heteken keresztül azt ígérték, hogy nem gyűrűzik be, azután mégis máshogy történt” – emlékezett vissza arra, amikor „derült égből gumibotként” érkeztek meg a problémák. Kritikával illette a bankokat a 2003 utáni devizahitelezés miatt, „ha nem lett volna világválság, ennek okán e nélkül is lett volna gazdasági probléma”.

A magyarországi pénzügyi kultúrát is hiányolta, az emberek nem értettek a rendszerváltás után a tőzsdéhez, a befektetésekhez, a kockázatokhoz. Krisán úgy gondolja, hogy ezt a bankok is kihasználhatták, fel kellett volna hívni a figyelmet az árfolyamkockázatokra, a változó kamatokra, alapos magyarázatot követően kerülhetett volna sor szerződés kötésekre. A felelősség kétoldalú a hitelfelvevőké és a hiteladóké is.

„Nem igaz, hogy nem hívták fel a figyelmet a veszélyekre, külön lap szólt csak az árfolyamkockázatokról, amit mindenkinek el kellett olvasni” – válaszolta Kovács Levente, aki szerint a forintalapú hiteles ügyfelek rosszabb helyzetben vannak, mint a devizások.

Kovács Árpád szerint előrettekintőbb gazdaságpolitikával jobb helyzetbe került volna az ország, azonban erre valós lehetőség nem volt, mert a választási kampányok alatt „a lakosság korrumpálása zajlik teljesíthetetlen ígérekkel, pedig ezek egy részét maga a célközönség sem hiszi el”. Rámutatott, 1989 óta külső pénzekből zajlik a fejlesztés, legyen szó a privatizációról, vagy ma az uniós támogatásokról. „A cél az, hogy a gazdasági növekedést öfenntartóvá tegyük 2020-ig, mert ezt követően az EU fejlesztésre küldött összegei a jelenlegi formában megszűnnek” – hívta fel a figyelmet, s kiemelte, ennek elérésére jó úton haladunk.

„Utána kinszenvedés lesz rávenni a vállalkozókat, hogy az ingyen pénz helyett az olcsó pénzt keressék” – vélekedett Krisán, aki szerint óriási a veszély, hogy elkényelmesedünk, pedig már most cselekedni kellene.

Kijövünk a kanyarból – de milyen gyorsan?

„Forma 1-es hasonlattal élve nem az a fontos, hogy milyen sebességgel megyünk be a kanyarba, hanem az, hogy milyen gyorsan tudunk kijönni belőle. Esetünkben a válság a kanyar” – élt egy párhuzammal Szapáry. Úgy tapasztalta, láthatóak már pozitív jelek, kezdünk kijönni a válságból, s lépések történnek a külső rászorultság csökkentésének irányába. A népességfogyás miatt a termelékenységét növelését tanácsolta, ennek feltételei a belső megtakarítás, a kiszámítható adózási szabályok, az alacsony kamatok és a külső adósság csökkentése.

Hári Tibor a pénzügyi kultúra fejlesztésére az oktatást tartja megfelelőnek, amelyre válaszul Kovács Levente elmondta, hogy már ma is vannak programjaik, de a jövő évtől kezdve minden iskolás találkozik a mindennapokban hasznosítható pénzügyi ismeretekkel, sőt számítógépes játékokkal és más tervekkel is készülnek.

Szegedma Hírportál

kb. 2 éve

„A gazdálkodás tudománya az ember szempontjából háromféle, mint: idővel, egészséggel és pénzzel való gazdálkodás”
 KLIKK: <http://szegedma.hu/?p=585717>

A válság olyan, mint egy térdén lövés

Egyre gyorsabbak a válságok, de a bizalom ugyanolyan lassan áll a helyre – sok más...

SZEGEDMA.HU

👍 1
💬 1
➡ 2

Kommentek